

Posudek k diplomové práci:

Jiří Hron – Přeshraniční fúze kapitálových společností

Rozsah diplomové práce Jiřího Hrona přesahuje požadovaný standard (54 stran čistého textu), po obsahové stránce je však pro mě dílo zklamáním. Uvážím-li, kolik odborných nadějí jsem v diplomanta vkládal, nemohu se ubránit rozčarování.

Diplomant zvolil téma, jehož předmětem jsou prakticky výlučně otázky upravené komunitárním právem, k nimž se v tuzemsku váže jen minimum pramenů. Třebaže je mi známo, že diplomant vládne několika světovými jazyky a má přístup k zahraniční literatuře, nepracoval prakticky s žádným odborným pramenem zahraniční provenience. Seznam použité literatury uvádí dvě, resp. tři taková díla a totéž lze zhruba konstatovat o poznámkovém aparátu práce. Tomu odpovídá úroveň výsledku. Diplomant zkompiloval několik málo domácích děl. Ba co hůře – i z dostupných domácích pramenů provedl jen ledabylou syntézu. V poznámkovém aparátu dokola cituje relativně povšechné dílo týkající se více oblastí obchodního práva (Obchodní právo po vstupu ČR do EU), přitom ani jednou neodkazuje na obsáhlou monografii k evropské společnosti, která svým rozsahem i hloubkou záběru shora uváděné dílo výrazně převyšuje. Nehledě na další díla, která byla v tuzemsku k problematice publikována (např. početnější statě časopisecké).

Nastíněný přístup se odrazil v obsahové kvalitě díla. Příklad za všechny - úvahy o tom, co komunitární právo rozumí pod pojmem společnosti, jsou neúplné, ne-li vadné. Diplomant se spokojuje s názory P. Stavinohové, pomíjí však mnohem preciznější (a odlišné) názory prof. Dědiče či prof. Pelikánové publikované v respektovaných publikacích. Vědeckou úroveň obou posledně jmenovaných kapacit tuzemské (ne-li evropské) komercialistiky přitom s kol. Stavinohovou nelze srovnávat. Odborně pokleslá jsou i jiná diplomantova prohlášení, např. teze o tom, co rozumět obchodní společností v českém právu (viz deklarace na str. 9, že obchodní společností se v českém právu rozumí „právníká osoba založená za účelem podnikání“).

Nedobře hodnotím i strukturu a celkové zaměření práce. Diplomant věnuje zbytečně mnoho pozornosti obecným otázkám (pojem společnosti, svoboda usazování), jejichž analýzu vzhledem ke zvolenému tématu prakticky nepotřebuje. Vyšetřený prostor mohl raději vymezit hlubším úvahám k jednotlivým aspektům nadnárodních fúzí. Není např. jasné, k čemu tak obsáhlá pasáž o usazovací svobodě, když diplomant nakonec ani nezhodnotil přínos rozhodnutí ESD ve věci SEVIC platnému českému právu. Jediný odstavec na str. 16 v tomto směru vyznívá uboze, navíc nesprávně. Nehledě na kolize s prohlášeními na jiných místech práce. Ve světle citovaného rozhodnutí není pravdou, že úprava fúzí v obchodním zákoníku se vztahuje pouze na obchodní společnosti se sídlem v České republice (str. 3). Ve výčtu obsahových nedostatků by bylo možné pokračovat. Není např. přesné uzavírat, že evropskou společnost lze založit nadnárodní fúzí libovolných akciových společností z různých členských států (str. 20). Atd.

Formální úroveň práce je odpovídající, i když ani po této stránce dílo není prosto vad a nedostatků. Nedobře vyznívá bezpočet chyb a překlepů. Práce s poznámkovým aparátem vyhovuje, je nicméně nutno upozornit na naznačený problém s příliš úzkým okruhem citovaných děl, jakož i s úmorným opakováním plných citací, kde by stačilo odkazovat uvnitř aparátu, popř. aplikovat zkratky.

Ze všech naznačených důvodů dílo hodnotím s rozpaky. Diplomant nepochybně pronikl do zvolené problematiky, jsem nicméně přesvědčen, že nevyužil ani zlomek svého odborného potenciálu. Celkové hodnocení práce tak ponechávám závislé na průběhu ústní obhajoby.

V Praze dne 18. září 2007

JUDr. Petr Čech, LL.M.